	ตัวอย่างที่ ๑	ตัวอย่างที่ ๒	ตัวอย่างที่ ๓
Moisture,%	๗.๖๕	๗.๕๘	๘.๖๘
Protein,%	๒๑.๒	๒๑.๓	๑๖.๕
Fat,%	๔.๖๐	๖.๖๘	๕.๑๘
Crude fibre,%	๑๖.๒	๑๖.๓	๑๑.๔
Ash,%	๑๖.๔	๘.๖๐	๒๘.๘
Carbohydrates, (by dfferrence),%	๓๓.๕๕	๓๕.๑๔	๒๕.๔
Sand,%	๕.๕๑	๒.๐๘	–
Calorific value, cal/100 g	๒๖๒.๐	๓๐๑.๘๘	๒๓๐.๓๘
Calcium, mg/100 g	๑๒๒๒.๓	๑๒๗๐.๑	๑๑๑๑.๗
Iron, mg/100 g	๑๕๘.๓	๕๗.๐	๒๔๕.๐
Phosphorus, mg/100g	๒๔๑.๗	๑๘๖.๕	๑๖๔.๑
Sand in ash,%	๖๐.๒	๒๔.๒	–

ฉะนั้นเพื่อขจัดปัญหาซึ่งอาจมีขึ้นในเรื่องคุณภาพสินค้า เช่น คุณภาพต่ำ การตกลงซื้อขายตลอดจนการปนปลอมโดยเจตนา ถ้าจะได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำขึ้นไว้ก็น่าจะเป็นผลดีและยุติธรรมแก่ทุกฝ่าย

การประชุมคณะกรรมการมาตรฐานแห่งเอเชีย สมัยที่ 1 และการประชุมกลุ่มทำงานว่าด้วยมาตรฐาน

สำนักงานเลขาธิการอีคาเฟ่ได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการมาตรฐานแห่งเอเชีย **Asian Standards Adrisory Committee (ASAC)** สมัยที่ ๑ ขึ้นที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ถึง ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๐ ก่อนที่จะมีการประชุมนี้ คือตั้งแต่วันที่ ๒๐ ถึง ๒๔ พฤศจิกายน ก็ได้จัดให้มีการประชุมกลุ่มทำงานว่าด้วยมาตรฐานขึ้น

การประชุมดังกล่าวมีผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุมรวม ๑๖ ประเทศ ประเทศอาฟกานิสถาน ออสเตรเลีย ซีลอน ฮ่องกง อินเดีย อินโดนิเซีย อิหร่าน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย เนปาล นิวซีแลนด์ พีลิปปีนส์ เวียดนาม สิงคโปร์ และไทย

วัตถุประสงค์ของการประชุม เพื่อพิจารณาหาทางเสนอแนะต่อสหประชาชาติให้ส่งเสริมให้มีการดำเนินการด้านมาตรฐานสำหรับภูมิภาคอีคาเฟ่ในประเทศที่กำลังพัฒนาที่ยังมิได้มีการดำเนินงานด้านมาตรฐานเพื่อรีบเร่งจัดให้มีการดำเนินงานด้านนี้ขึ้น และแสวงหาทางให้เกิดความร่วมมือและประสานงานระหว่างประเทศตลอดจนพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานในด้านดังกล่าว

ระเบียบวาระการประชุมที่สำคัญก็คือเพื่อพิจารณาสถานะปัจจุบันในการพัฒนาการวางมาตรฐานของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค และมาตรการในการอำนวยความช่วยเหลือแก่ประเทศต่างๆเพื่อส่งเสริมกำลังและพัฒนาสถาบันมาตรฐานตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ซึ่งต้องการการปฏิบัติร่วมกันระหว่างประเทศทั้งหลายในภูมิภาคนี้

ปัญหาใหญ่ที่นำมาพิจารณา คือ เรื่องการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ด้านมาตรฐาน การแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างสถาบันมาตรฐานของชาติ การตรวจสอบสินค้า ค่าบำรุงของ **ISO (International (Organization for Standardization)** และ **IEC (International Electrotechnical Conmission)** ที่ประเทศสมาชิกจะต้องจ่าย ตลอดจนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค ฯ

ในเรื่องที่เกี่ยวกับเครื่องหมายรับรองคุณภาพ และห้องปฏิบัติการเครื่องมือทดสอบ

ข้อเสนอแนะที่รวบรวมขึ้นจากการประชุมเพื่อเสนอสหประชาชาติพอสรุปได้ดังนี้ คือ

เสนอให้ขยายบริการการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ด้านมาตรฐาน ซึ่งประเทศอิหร่าน อินเดียและญี่ปุ่นจะจัดให้มีขึ้น โดยขยายหลักสูตรฝึกอบรมเป็นระยะเวลาประมาณ ๙ เดือน เพื่ออบรมเจ้าหน้าที่จากประเทศในภูมิภาคนี้ซึ่งต้องการบริการในระยะ ๓ ปีข้างหน้า

ขอให้จัดตั้งคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านมาตรฐานของประเทศต่างๆ หรือของสหประชาชาติ เพื่อเยี่ยมเยียนและให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาด้านมาตรฐานแก่ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค ฯ ใช้เวลาในการนี้ประเทศละประมาณ ๒–๓ สัปดาห์ และใช้เวลาปฏิบัติงานด้านนี้ทั้งสิ้นประมาณ ๖–๑๒ เดือน

ในการประชุมนี้ปรากฏว่าผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ เห็นพ้องต้องกันว่าถ้าประเทศใดในภูมิภาคอีคาเฟ่ตั้งต้นโครงการใหม่ ร่างมาตรฐานใหม่ซึ่งต้องการข้อเสนอแนะหรือจัดทำมาตรฐานใหม่ ควรส่งให้ประเทศอื่น ๆ ทราบด้วย สำหรับประเทศอาฟกานิสถาน ฮ่องกงและเนปาล ซึ่งยังไม่ได้เป็นสมาชิกของ **ISO** ประเทศต่าง ๆ จะได้ส่งมาตรฐานที่มีอยู่ไปให้ นอกจากนี้ได้ตกลงว่ามาตรฐานของประเทศใดที่ยังไม่ได้จัดพิมพ์เป็นฉบับภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศส จะได้พยายามจัดแปลให้ตามคำขอของแต่ละรายการ

สำหรับเรื่องการตรวจสอบสินค้าก่อนสั่งออก บางประเทศในภูมิภาคนี้ได้จัดตั้งองค์การสำหรับตรวจสอบสินค้าก่อนที่จะส่งออกขึ้น ข้อกำหนดเกณฑ์คุณภาพซึ่งผู้ตรวจสอบใช้ได้จัดร่างขึ้นโดยหน่วยงานซึ่งดำเนินการด้านมาตรฐาน และการสอบตรวจสินค้าบางอย่างก็ได้ดำเนินการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ สำนักงานเลขาธิการอีคาเฟ่จะได้จัดสำรวจเกี่ยวกับเรื่องนี้และรวบรวมเสนอให้ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอีคาเฟ่ทราบต่อไป

นอกจากนี้ที่ประชุมได้พิจารณาจัดตั้งกลุ่มที่ปรึกษาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกรวม ๕ คน จากประเทศต่าง ๆ คือ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น อิหร่าน อินเดีย และไทย เพื่อให้คำแนะนำแก่สำนักงานเลขาธิการอีคาเฟ่ในงานด้านมาตรฐานต่อไป

ในการประชุมกลุ่มทำงาน ดร. ลาล เวอร์-แมน อดีตผู้อำนวยการสถาบันมาตรฐานแห่งอินเดียซึ่งปัจจุบันปฏิบัติงานอยู่กับอีคาเฟ่ทำหน้าที่เป็นประธาน ส่วนการประชุมคณะกรรมการมาตรฐานแห่งเอเชียสมัยที่ ๑ นายมนูญ ประชัญคดี รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์หัวหน้าคณะผู้แทนไทยได้รับเลือกเป็นประธาน

การศึกษาเยื่อกระดาษ (pulp) จากไม้ไผ่

ไม้ไผ่เป็นวัตถุดิบที่ใช้ทำเยื่อกระดาษที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศ เพราะเป็นพืชพื้นเมือง ปลูกง่าย เจริญเติบโตเร็ว ให้ผลผลิตสูง และเมื่อตัดแล้วก็ไม่จำเป็นต้องปลูกใหม่ เพราะมีการแตกหน่อทุกปี นอกจากนี้ไม้ไผ่ยังให้เยื่อกระดาษชนิดดีอีกด้วย โรงงานกระดาษกาญจนบุรีได้ใช้ไม้ไผ่เป็นวัตถุดิบตลอดมา ชนิดของไม้ไผ่ที่ใช้คือไม้รวก เพราะมีมากในบริเวณนั้น